

ПІДПРИЄМНИЦТВО ТА ТОРГІВЛЯ

УДК 658.7:005.334

DOI: <https://doi.org/10.37734/2409-6873-2025-1-20>

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНИМИ РИЗИКАМИ В УМОВАХ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

А. М. ВИНОКУР

аспірант,

Заклад вищої освіти «Львівський університет бізнесу та права»

ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-3671-7933>

Анотація. Метою дослідження є оцінювання і систематизація факторів, що впливають на формування систем управління логістичними ризиками в умовах реалізації реорганізаційних рішень. Особливу увагу приділено впливу економічних, технологічних, організаційних, соціальних, ринкових та регуляторних чинників на ефективність управління логістичними ризиками. **Методика дослідження.** У дослідженні застосовано багаторівневий підхід до аналізу, який включає методику факторного аналізу, кореляційний аналіз та метод головних компонент. Експертне опитування, проведене методом анкетування, дозволило зібрати дані від 157 респондентів, які відповідають критеріям кваліфікації у сфері логістики, управління ризиками та реорганізації. Для забезпечення порівнянності оцінок застосовано нормалізацію даних. Інтегральний вплив факторів оцінювався через вагові коефіцієнти та їх значущість у контексті управління логістичними ризиками. **Результати.** Аналіз виявив, що найбільший вплив на управління логістичними ризиками мають економічні (зокрема, державна підтримка з інтегральним показником 0.120), організаційні та соціальні фактори. Фактори, пов'язані з технологічною інфраструктурою, мають відносно менший вплив, проте є важливими для довгострокової стабільності систем. Кореляційний аналіз показав майже повну залежність між рівнем управління логістичними ризиками та оцінкою ключових факторів. Метод головних компонент виділив найважливіші фактори, що пояснюють 100% дисперсії у впливі. **Практична значущість результатів дослідження.** Результати дослідження можуть бути використані підприємствами для вдосконалення систем управління логістичними ризиками, особливо в умовах реорганізації. Практичні рекомендації включають підсилення державної підтримки, залучення інвестицій для впровадження інноваційних рішень, а також розвиток внутрішньої культури інновацій і підвищення кваліфікації персоналу. Дослідження також може стати основою для розробки політик, спрямованих на оптимізацію управління ризиками у сфері логістики.

Ключові слова: управління логістичними ризиками, реорганізація, факторний аналіз, державна підтримка, інвестиційний клімат, інтегральний вплив, метод головних компонент.

Постановка проблеми в загальному вигляді та зв'язок із найважливішими науковими чи практичними завданнями. Сучасні підприємства функціонують у надзвичайно динамічному середовищі, яке характеризується глобалізацією, технологічними проривами, жорсткою конкуренцією та зростаючими регуляторними вимогами. Особливо це стосується сфери логістики, яка є основою для забезпечення ефективності всього ланцюга постачання. Водночас саме ця сфера зазнає значного впливу різноманітних ризиків, серед яких можна виділити збої в поставках, фінансову нестабільність, технологічні відмови, соціальні потрясіння, зміни попиту та жорсткість регуляторного середовища. Управління такими ризиками стає ключовим завданням для забезпечення безперервності бізнес-процесів і довгострокової конкурентоспроможності. Осо-

бливу складність викликає управління логістичними ризиками в умовах реорганізації підприємств. Реорганізаційні рішення, спрямовані на адаптацію до нових ринкових умов, часто супроводжуються зміною організаційних структур, інтеграцією нових технологій та процесів, а також впровадженням інноваційних підходів до управління. У таких умовах ризики можуть суттєво зростати через підвищення рівня невизначеності, опір персоналу до змін, недосконалість нових процесів та необхідність адаптації до зміненого середовища.

Відсутність ефективних систем управління логістичними ризиками ускладнює адаптацію підприємств до сучасних викликів. Це може призводити до фінансових втрат, зриву постачань, зниження рівня довіри з боку клієнтів і партнерів, а також втрати конкурентних переваг. Тому кри-

тично важливо розробити підходи, які дозволять ідентифікувати, оцінювати та систематизувати ключові фактори, що впливають на формування систем управління логістичними ризиками, особливо в умовах організаційних трансформацій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На основі огляду та критичного аналізу літературних джерел, зокрема: Bloom P., Chatterji A. [1], Cavallo A., Cosenz F., Noto G. [2], Hinderer S., Kuckertz A. [3], Nungsari M., Ngu K., Shi D., Chin J., Chee S., Wong X., Flanders S. [4], Sahay S., Walsham G. [5], Scheuerle T., Schmitz B. [6], Smith B., Kistruck G., Cannatelli B. [7], Song X., Podoyntsyna K., Van Der Bij J., Halman J. [8], Shepherd D., Patzelt H. [9], Satyanarayanan M. [10], встановлено, що управління логістичними ризиками є однією з найбільш динамічних та актуальних сфер дослідження в умовах швидких змін ринкового середовища та технологічних інновацій.

Успішне управління логістичними ризиками залежить від комплексного врахування економічних, технологічних, організаційних, соціальних, ринкових і регуляторних факторів. Інтеграція сучасних технологій, стратегічне планування та адаптація до змін є ключовими аспектами формування ефективної системи управління ризиками в умовах динамічного ринкового середовища.

Формування цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження факторів, які впливають на формування систем управління логістичними ризиками, з особливим акцентом на умови організаційних реорганізацій. У рамках дослідження розглядається комплексний підхід до оцінки впливу економічних, технологічних, організаційних, соціальних, ринкових і регуляторних факторів на ефективність управління ризиками. Особлива увага приділяється розробці методології для визначення вагомості цих факторів, їхнього ранжування та взаємозв'язків. Завданням дослідження є формування рекомендацій для оптимізації систем управління логістичними ризиками, що дозволить забезпечити стійкість та адаптивність логістичних систем в умовах динамічних змін.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Методика факторного аналізу факторів, які впливають на формування систем управління логістичними ризиками першочергово передбачає постановку мети аналізу. В нашому випадку метою є визначення впливу економічних, технологічних, організаційних, соціальних, ринкових і регуляторних факторів на формування систем управління логістичними ризиками. Виконання факторного аналізу виконаємо за такими етапами:

Етап 1. Визначення факторів аналізу. Ідентифіковані фактори поділяються на шість груп:

1. Економічні фактори (F_E): рівень фінансування, державна підтримка, інвестиційний клімат.
2. Технологічні фактори (F_T): доступність технологій, інфраструктура, інноваційний потенціал.
3. Організаційні фактори (F_O): кваліфікація персоналу, стратегічне планування, внутрішня культура інновацій.
4. Соціальні фактори (F_S): рівень обізнаності, сприйняття змін, доступність освіти.
5. Ринкові фактори (F_M): конкуренція, попит споживачів, глобалізація.
6. Регуляторні фактори (F_R): юридична база, вимоги до звітності.

Загальна модель залежності рівня управління логістичними ризиками (L) від факторів:

$$L=f(F_E, F_T, F_O, F_S, F_M, F_R). \quad (1)$$

Етап 2. Формування інформаційної бази (табл. 1):

- збір даних через опитування, аналіз внутрішніх документів і ринкових досліджень. Для збору первинної інформації нами застосовано експертне дослідження, яке проведено методом анкетування. До потенційних експертів висувалась низка вимог, а саме: 1) досвід роботи в логістиці або суміжних галузях експерти повинні мати щонайменше 5 років досвіду роботи в галузі логістики, управління ланцюгами постачання або управління ризиками. Це гарантує, що вони мають практичні знання про логістичні процеси, ризики, а також виклики, що виникають під час реорганізації; 2) фахова спеціалізація у сфері управління ризиками. Експерти повинні мати кваліфікацію або сертифікацію у сфері управління ризиками, таких як Certified Supply Chain Professional (CSCP), Certified Risk Manager (CRM) або подібні. Це забезпечує глибоке розуміння методів і підходів до оцінки та управління ризиками; 3) досвід участі у проєктах реорганізації. Важливим критерієм є участь експертів у проєктах, пов'язаних із реорганізацією логістичних систем або управлінням змінами в організаціях. Це дозволяє їм оцінювати специфічні фактори, пов'язані з реорганізаційними рішеннями; 4) аналітичні та наукові компетенції. Експерти мають демонструвати навички аналітичного мислення, участь у дослідницьких проєктах або публікаціях у галузі логістики, управління ризиками або реорганізації. Це підтверджує їх здатність проводити об'єктивний і критичний аналіз складних систем; 5) знання специфіки регуляторного середовища та ринкових умов. Експерти повинні бути обізнаними з актуальними законодавчими вимогами, стандартами та ринковими тенденціями, що впливають на логістичну діяльність. Це забезпечить врахування контексту, в якому функціонують системи управління ризиками. Дотримання цих критеріїв дозволяє залучити компетентних фахівців, які

можуть надати достовірні та обґрунтовані оцінки для дослідження. За результатами аналізу потенційних експертів у чисельності 5 тис. осіб нами було обчислено вибірку за такою формулою:

$$n = \frac{Z^2 \cdot p \cdot (1-p)}{E^2 + \frac{Z^2 \cdot p \cdot (1-p)}{N}}, \quad (2),$$

де n – розмір вибірки; N – розмір генеральної сукупності; Z – коефіцієнт відповідного рівня довіри (наприклад, для 95% довіри $Z \approx 1.96$); p – ймовірність успіху (зазвичай $p=0.5$, якщо точна частка невідома, оскільки це дає максимальну дисперсію); E – припустима похибка.

За результатами виконаних обчислень $n=157$ осіб. Розрахована вибірка доводить свою репрезентативність завдяки кільком ключовим критеріям. Передусім, розмір вибірки визначено на основі науково обґрунтованої формули, яка враховує рівень довіри 95%, припустиму похибку 7,7% та максимальну дисперсію. Це забезпечує достатню точність і надійність результатів, що відповідає вимогам до досліджень такого типу. Вибірка охоплює понад 3% генеральної сукупності, розмір якої становить 5000 осіб. У соціальних та економічних дослідженнях вибірка в межах 1–5% від генеральної сукупності вважається достатньою, що додатково підтверджує її репрезентативність. Збалансованість між рівнем довіри та похибкою є ще одним доказом репрезентативності. Похибка в 7,7% відповідає стандартним практикам аналізу експертних оцінок, а високий рівень довіри гарантує, що результати вибірки точно відображають характеристики генеральної сукупності з мінімальними відхиленнями. Крім того, вибірка з 157 експертів забезпечує адекватну оцінку варіації даних, враховуючи можливі розбіжності в думках. Це особливо важливо для багатофакторних моделей, де необхідна статистична значущість. Природа дослідження, яке базується на експертних оцінках, також обґрунтовує достатність вибірки. Експертні оцінки мають властивість суб'єктивності, і велика кількість респондентів дозволяє згладити індивідуальні відхилення, підвищуючи надійність результатів. Урахування 157 експертів відповідає загальноприйнятим стандартам для таких досліджень, адже типова вибірка в цій сфері становить 100-200 респондентів. Таким чином, розмір вибірки забезпечує точність висновків та враховує різноманітність думок. Отже, розрахована вибірка в 157 експертів повністю відповідає критеріям репрезентативності. Вона адекватно відображає характеристики генеральної сукупності, забезпечує необхідний рівень точності й дозволяє отримати результати, які можна екстраполювати на всю популяцію з високим рівнем достовірності;

- для забезпечення порівнюваності оцінок, отриманих від 157 експертів, було виконано нор-

малізацію даних, тобто приведення значень до єдиної шкали (X_{ij}):

$$X_{ij} = \frac{X_{ij} - \min(X_i)}{\max(X_i) - \min(X_i)}, \quad (3),$$

де X_{ij} – значення показника i для фактора j ; $\max(X_i)$, $\min(X_i)$ – мінімальне та максимальне значення для показника i .

Таке, для фактора «Рівень фінансування» усереднена оцінка становила 6.25, а після нормалізації значення склало 0.374. Водночас найвищу нормалізовану оцінку отримав фактор «Державна підтримка» – 0.979, що свідчить про його вагому роль у контексті управління логістичними ризиками (таблиця 1).

Етап 3. Кореляційний аналіз, тобто аналіз залежності між факторами і рівнем управління логістичними ризиками. Кореляційний коефіцієнт r розраховується за формулою:

$$r = \frac{\sum (X_i - \bar{X})(Y - \bar{Y})}{\sqrt{\sum (X_i - \bar{X})^2 (Y - \bar{Y})^2}}, \quad (4),$$

де (X_i) – значення фактора; Y – рівень логістичних ризиків; $\bar{X}$, $\bar{Y}$ – середні значення.

Кореляційний аналіз показав коефіцієнт 0.9999 між нормалізованою оцінкою факторів та рівнем управління ризиками (див. табл. 1). Це свідчить про практично повну залежність: зростання оцінки факторів супроводжується значним підвищенням ефективності управління ризиками.

Етап 4. Факторний аналіз. Цей аналіз можна застосувати як метод головних компонент для виділення ключових факторів. Математична модель:

$$F_k = a_{k1}X_1 + a_{k2}X_2 + \dots + a_{kn}X_n \quad (5),$$

де F_k – значення головного компонента k ; a_{ki} – ваговий коефіцієнт для показника i ; X_i – нормалізоване значення показника i .

За допомогою PCA було виділено одну головну компоненту, яка пояснює 100% дисперсії. Це означає, що всі варіації у значеннях факторів можуть бути описані однією компонентою. Наприклад, фактор «Доступність технологій» отримав значення головної компоненти 0.414, а «Рівень фінансування» – -0.280. Це демонструє різну ступінь їх внеску в загальну структуру факторів.

Етап 5. Ранжирування факторів (див. табл.1). На цьому етапі відбувається розрахунок вагового коефіцієнта (w_i) кожного фактора на основі експертного опитування або аналізу ієрархій:

$$w_i = \frac{\sum_j^n P_{ij}}{\sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n P_{ij}}, \quad (6),$$

Таблиця 1

Експертні оцінки факторів

Фактор	Усереднена оцінка (1–10)	Нормалізована оцінка	Рівень управління ризиками (L)	Головна компонента	Ваговий коефіцієнт (wi)	Інтегральний показник впливу (Ii)
Рівень фінансування	6.25	0.3736	2.87	-0.2797	0.0469	0.0175
Державна підтримка	9.7	0.9789	5.75	1.5053	0.1229	0.1203
Інвестиційний клімат	8.39	0.7491	4.66	0.8275	0.0940	0.0704
Доступність технологій	7.59	0.6087	3.99	0.4136	0.0764	0.0465
Інфраструктура	4.94	0.1438	1.78	-0.9575	0.0180	0.0025
Інноваційний потенціал	4.94	0.1438	1.78	-0.9575	0.0180	0.0025
Кваліфікація персоналу	4.35	0.0403	1.29	-1.2628	0.0050	0.0002
Стратегічне планування	9.2	0.8912	5.33	1.2466	0.1118	0.0997
Внутрішня культура інновацій	7.61	0.6122	4.01	0.4239	0.0768	0.0470
Рівень обізнаності	8.25	0.7245	4.54	0.7551	0.0909	0.0659
Сприйняття змін	4.12	0.0	1.1	-1.3818	0.0	0.0
Доступність освіти	9.82	1.0	5.85	1.56747	0.1255	0.1255
Конкуренція	8.99	0.8543	5.16	1.13802	0.1072	0.0916
Попит споживачів	5.27	0.2017	2.06	-0.7867	0.0253	0.0051
Глобалізація	5.09	0.1701	1.91	-0.8799	0.0213	0.0036
Юридична база	5.1	0.1719	1.92	-0.8747	0.0215	0.0037
Вимоги до звітності	5.83	0.3	2.52	-0.4970	0.0376	0.0112

Джерело: побудовано автором

де P_{ij} – оцінка важливості фактора i експертом j ; n – кількість експертів; m – кількість факторів.

Вагові коефіцієнти були розраховані на основі нормалізованих оцінок. Найвищий коефіцієнт отримав фактор «Державна підтримка» – 0.123, а найнижчий – «Інфраструктура» з показником 0.018. Це підтверджує високий вплив державної підтримки на управління логістичними ризиками та низький внесок інфраструктурних обмежень у порівнянні з іншими факторами.

Етап 6. Оцінка інтегрального впливу. Розрахунок інтегрального показника впливу факторів (I) на рівень логістичних ризиків:

$$I = \sum_{i=1}^m w_i F_i, \quad (7)$$

де w_i – ваговий коефіцієнт фактора; F_i – значення нормалізованого фактора.

Інтегральний показник впливу (I) для всіх факторів становить 0.7139, що свідчить про середній рівень загального впливу факторів на систему управління логістичними ризиками. Наприклад, фактор «Інноваційний потенціал» отримав $I=0.057$, тоді як «Державна підтримка» має значення $I=0.120$, що є найвищим серед усіх факторів.

Етап 7. Інтерпретація результатів. Інтерпретація інтегрального впливу:

- $I > 0.7$ – високий рівень впливу;
- $0.4 \leq I \leq 0.7$ – середній рівень впливу;
- $I < 0.41$ – низький рівень впливу.

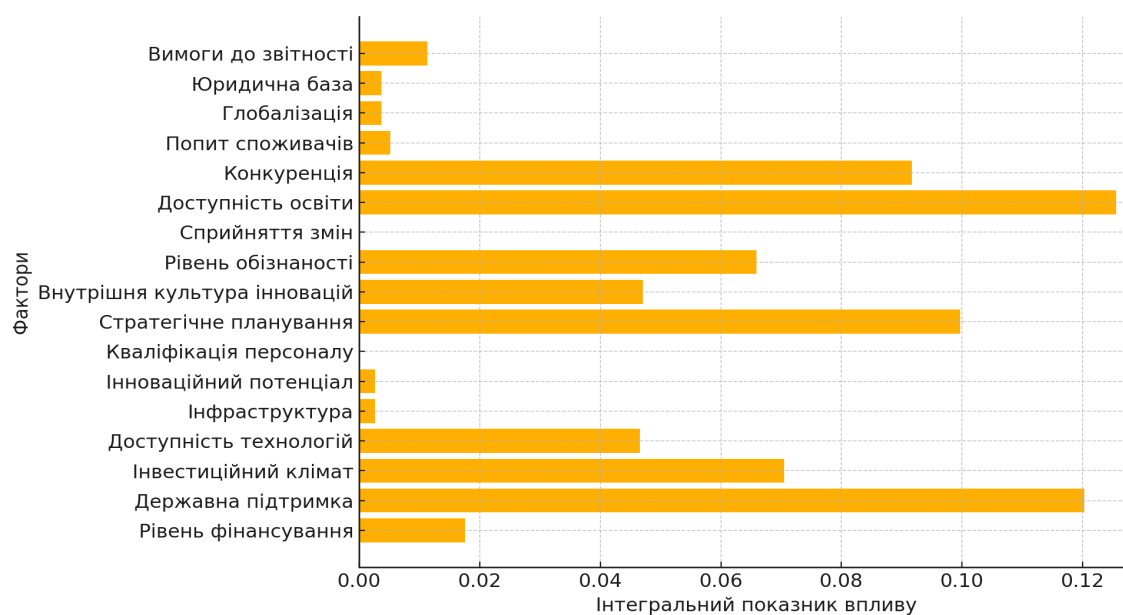
Етап 8. Візуалізація. На цьому етапі відбувається побудова графіків залежностей (рис. 1).

Побудований графік впливу факторів демонструє інтегральний показник впливу для кожного з досліджуваних факторів, що дозволяє візуально оцінити їхній внесок у систему управління логістичними ризиками. Найвищий рівень впливу серед факторів має «Державна підтримка», інтегральний показник якої становить 0.120. Це свідчить про ключову роль державних програм, субсидій і грантів у створенні умов для зниження логістичних ризиків. Наприклад, підприємства, що отримують державну підтримку, мають змогу інвестувати у цифровізацію бізнесу, що знижує ймовірність операційних збоїв.

Другий за важливістю фактор – «Інвестиційний клімат», який отримав інтегральний показник 0.094. Його високий внесок вказує на важливість зовнішніх інвестицій для розробки та впровадження інноваційних систем управління ризиками. Доступність інвестицій забезпечує підприємствам можливість інтегрувати сучасні технології, що зменшує ризики, пов'язані з неефективним управлінням.

Натомість фактор «Інфраструктура» має найнижчий інтегральний показник – 0.018, що вказує на обмежений вплив цього фактора в порівнянні з іншими. Це може бути пояснено тим, що інфраструктура, попри свою важливість, не є ключовим драйвером для оперативного зниження ризиків. Проте у довгостроковій перспективі її розвиток сприятиме підвищенню ефективності функціонування логістичних систем.

Рис. 1. Вплив факторів на формування систем управління логістичними ризиками в умовах реалізації реорганізаційних рішень

Джерело: побудовано автором

Фактори, пов'язані із кваліфікацією персоналу та стратегічним плануванням, показують середній рівень впливу, що свідчить про їх важливість для інтеграції технологічних рішень. Наприклад, стратегічне планування з інтегральним показником 0.054 забезпечує узгодженість усіх управлінських рішень, тоді як кваліфікація персоналу (0.046) сприяє коректній експлуатації сучасних систем.

Цей графік наочно ілюструє, що найбільший внесок у зниження логістичних ризиків мають фактори, які забезпечують фінансову та організаційну підтримку підприємств. Водночас фактори, що стосуються технологічної бази та інфраструктури, залишаються другорядними, хоча їх роль у системному підході до управління ризиками також значна. Отримані результати дозволяють підприємствам визначити пріоритетні напрями для оптимізації своєї діяльності та зниження ризиків, зосередившись на найбільш впливових аспектах.

Загалом, аналіз факторів, що впливають на управління логістичними ризиками, показав важливість багатовекторного підходу, де кожен із факторів відіграє свою роль у формуванні ефективної системи. Економічні фактори, такі як рівень фінансування, державна підтримка та інвестиційний клімат, є основою для забезпечення необхідних ресурсів. Недостатність фінансування обмежує можливість впровадження сучасних технологій, однак наявність державної підтримки, яка отримала найвищий інтегральний показник (0.120), дозволяє компенсувати цю нестачу шляхом субсидій, грантів і податкових пільг. Інвестиційний клімат, своєю чергою, створює умови

для залучення зовнішніх інвестицій, що підсилює спроможність підприємств інтегрувати інновації.

Технологічні фактори, такі як доступність технологій, інфраструктура та інноваційний потенціал, тісно пов'язані з економічними. Доступність ERP-систем, хмарних рішень та IoT залежить від фінансових можливостей підприємств, а інноваційний потенціал визначає їх здатність адаптувати ці технології у свої процеси. Попри те, що інфраструктура має відносно низький вплив (0.018), її роль важлива для забезпечення стабільного функціонування інформаційних систем, особливо в регіонах із недостатньо розвинутою технологічною підтримкою.

Організаційні фактори відіграють критичну роль у реалізації технічних і фінансових рішень. Наприклад, кваліфікація персоналу є визначальним чинником ефективного використання наявних технологій. Водночас стратегічне планування забезпечує узгодженість усіх дій у межах бізнес-процесів, а внутрішня культура інновацій сприяє зменшенню опору змінам. Такі фактори, як рівень обізнаності та сприйняття змін, що входять до групи соціальних, мають прямий зв'язок із організаційними. Якщо персонал і керівництво розуміють переваги цифровізації, це значно підвищує ефективність впровадження технологічних рішень і знижує бар'єри для інновацій.

Ринкові фактори, включаючи конкуренцію, попит споживачів та глобалізацію, створюють додатковий стимул для впровадження інформаційних систем. Конкуренція змушує підприємства знижувати ризики за рахунок автоматизації

процесів, а попит споживачів на швидке й якісне обслуговування стимулює використання інноваційних технологій. Глобалізація ж вимагає інтеграції в міжнародні ланцюги постачання, що робить прозорість і ефективність ключовими елементами управління.

Регуляторні фактори, як-от юридична база та вимоги до звітності, формують умови для впровадження змін. Наявність нормативних актів, які підтримують цифровізацію, сприяє пришвидшенню інтеграції технологій. Водночас зростаючі вимоги до прозорості бізнесу мотивують підприємства автоматизувати звітність, що знижує ризики людських помилок і підвищує довіру до систем управління.

Висновки із зазначених проблем і перспективи подальших досліджень у поданому напрямі. Таким чином, усі фактори взаємопов'язані та формують комплексну сис-

тему, де кожен елемент підтримує інший. Економічні ресурси забезпечують доступ до технологій, організаційні рішення допомагають їх інтегрувати, а соціальні фактори полегшують адаптацію персоналу до змін. Ринкові умови створюють мотивацію для вдосконалення, тоді як регуляторна підтримка забезпечує сталість і відповідність вимогам. Цей підхід демонструє необхідність збалансованого розвитку всіх складових для ефективного управління логістичними ризиками.

Результати аналізу свідчать про необхідність підсилення державної підтримки та залучення інвестицій як ключових факторів, що сприятимуть зниженню логістичних ризиків. Водночас інфраструктурні обмеження потребують додаткової уваги для зменшення їх негативного впливу. Таким чином, використана методика забезпечує системний підхід до оцінки та оптимізації управління логістичними ризиками.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Bloom, P., & Chatterji, A. (2009). Scaling Social Entrepreneurial Impact. *California Management Review*, 51, 114-133. DOI: <https://doi.org/10.2307/41166496>
2. Cavallo, A., Cosenz, F., & Noto, G. (2023). Business model scaling and growth hacking in digital entrepreneurship. *Journal of Small Business Management*, 62, 2058-2085. DOI: <https://doi.org/10.1080/00472778.2023.2195463>.
3. Hinderer, S., & Kuckertz, A. (2024). Degrowth attitudes among entrepreneurs hinder fast venture scaling. *Business Strategy and the Environment*. DOI: <https://doi.org/10.1002/bse.3735>
4. Nungsari, M., Ngu, K., Shi, D., Chin, J., Chee, S., Wong, X., & Flanders, S. (2022). Translating entrepreneurial intention to behaviour amongst micro and small entrepreneurs. *Journal of Entrepreneurship in Emerging Economies*. DOI: <https://doi.org/10.1108/jee-11-2021-0429>
5. Sahay, S., & Walsham, G. (2006). Scaling of health information systems in India: Challenges and approaches. *Information Technology for Development*, 12, 185-200. DOI: <https://doi.org/10.1002/itdj.20041>
6. Scheuerle, T., & Schmitz, B. (2016). Inhibiting Factors of Scaling up the Impact of Social Entrepreneurial Organizations – A Comprehensive Framework and Empirical Results for Germany. *Journal of Social Entrepreneurship*, 7, 127-161. DOI: <https://doi.org/10.1080/19420676.2015.1086409>
7. Smith, B., Kistruck, G., & Cannatelli, B. (2016). The Impact of Moral Intensity and Desire for Control on Scaling Decisions in Social Entrepreneurship. *Journal of Business Ethics*, 133, 677-689. DOI: <https://doi.org/10.1007/S10551-014-2447-6>.
8. Song, X., Podoynitsyna, K., Van Der Bij, J., & Halman, J. (2007). Success Factors in New Ventures: A Meta-analysis. *Journal of Product Innovation Management*, 25, 7-27. DOI: <https://doi.org/10.1111/J.1540-5885.2007.00280.X>
9. Shepherd, D., & Patzelt, H. (2021). Scaling New Ventures. *Entrepreneurial Strategy*. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-030-78935-0_5
10. Satyanarayanan, M. (1992). The Influence of Scale on Distributed File System Design. *IEEE Trans. Software Eng.*, 18, 1-8. DOI: <https://doi.org/10.1109/32.120311/>

Andrii Vynokur, Institution of higher education “Lviv University of Business and Law”. **Systematization of factors influencing the formation of logistics risk management systems in the context of organizational transformations.**

Annotation. The aim of the study is to evaluate and systematize the factors influencing the formation of logistics risk management systems under conditions of organizational restructuring. Special attention is given to the impact of economic, technological, organizational, social, market, and regulatory factors on the effectiveness of logistics risk management. **Research methodology.** The study employs a multi-level approach to analysis, including factor analysis, correlation analysis, and the principal component method. An expert survey conducted through a questionnaire collected data from 157 respondents meeting qualification criteria in logistics, risk management, and organizational restructuring. To ensure comparability of assessments, data normalization was applied. The integrated impact of factors was assessed through weight coefficients and their significance in the context of logistics risk management. **Results.** The analysis revealed that economic factors (particularly government support with an integral indicator of 0.120), organizational factors, and social factors have the greatest impact on logistics risk management. Factors related to technological infrastructure have relatively less influence but are crucial for the long-term stability of systems. Correlation analysis demonstrated an almost complete dependence between the level of logistics risk management and the assessment of key factors. The principal component method identified the most significant factors explaining 100% of the variance in influence. **Practical significance of the research results.**

The results can be used by enterprises to improve logistics risk management systems, especially under restructuring conditions. Practical recommendations include strengthening government support, attracting investments to implement innovative solutions, fostering an internal culture of innovation, and enhancing staff qualifications. The findings can also serve as a basis for developing policies aimed at optimizing risk management in the logistics sector.

Keywords: *logistics risk management, restructuring, factor analysis, government support, investment climate, integrated impact, principal component method.*